

מדריך לכשרות

עלון יומי דהתאחדות הקהילות

יום ששי | כה סיון | פרשת שלח

שנת התשע"ה

נתייסד בארה"ב בחודש אדר-ניסן התשל"ד משנה א' קונטרס א' (כרך א')
עד חודש אדר-ניסן התשנ"ח - שנה ח' קונטרס מ' (כרך ח'),
וכעת מתחדשים וממשיכים בעזוהי"ת בעלון יומי לכל ימות השנה

כולל תשובות מכתבים ובירורים
בענין כשרות המאכלים והבשר

דבר המערכת (בהמשכים)

שאלה: שמעתי בדרשות של האדמו"ר שליט"א ברדיו שכמעט כל הבשר טריפה, אני שואל שאלה פשוטה איך יכולים להגיד דבר כזה שכל עם ישראל אוכלים טרף? אש מה שווה כל עבודה שלנו? האם יש לאדמו"ר מקורות על זה?

תשובה: יש לנו ב"ה לערך 1800 קבצים של ספרים וקול קורא'ס אם תעשה לך קצת זמן תראה הכל לבד, ולא יהיה לך שאלות!

רק דבר אחד אני רוצה להגיד לך שב"ה אני לא היחיד ויש ווידיאו של הגה"צ הרב לנדא שליט"א מבני ברק שהוא היחיד שלא עושה כסף על הכשרות ואומר שאין בשר בהמה בכל העולם!!!

תתחיל לקרוא את הספרים ותבין הכל!!!
בברכה והצלחה בכל הענינים,
ובפרט להפסיק לאכול מאכלות אסורות.

זוהר לתרופה

עלון יומי לכל ימי השנה
לפי פרשיות יומי השבוע
על הזוהר הקדוש

זוהר תורה
זוהר חלק א' פרשת לך-לך
דף ס"ט עמוד ג'

תוכן הענינים:

- דבר המערכת
- זוהר תורה
- זוהר ערב רב
- זוהר חזון
- זוהר מאכלות אסורות
- תולדותיהם של צדיקים
- סיפורי זוהר הקדוש
- זוהר שולחן ערוך
- יסוד זוהר הקדוש
- הדין לזכור

מפעל הזוהר העולמי
בנשיאות כ"ק אדמו"ר מוהלמין שליט"א
מחברם של למעלה מאלף ספרים
טל: 052-7651911

מפעל הזוהר העולמי

**כל התרופות למחלות
הזוהר הקדוש!**

ועד הכשרות דהתאחדות הקהילות
ארגון המוקדש לתיקון מצב הכשרות
בהשתתפות הרבנים והקהילות ולומדי תורה לשמה

בפיקוח כ"ק האדמו"ר רבי שלום יהודה גרוס
אבדק"ק האלמין שליט"א
מחבר יותר מאלף ספרים על כל יסודי הדת

דבר המערכת

המערכת על תיקון הכשרות

יותר מאלף ספרים וקונטרסים
וקול קורא'ס שיצאו לאור
במשך יובל שנים תשכ"ה-תשע"ה

תיקון הברית

על שמירת ותיקון פגם הברית
דיניו ומנהגיו

מצב הכשרות בימינו

חזקת כשרות של הרבנים המכשירים

מהמתרחש בעולם הכשרות

מאמרים שנכתבו בארצות הברית לפני מאה שנה
בענייני הכשרות

מה אנחנו אוכלים? מי מספק לנו את הבשר?

כתבות מהעיתונים שרוב הבשר שאנחנו אוכלים,
בא מהערים.

שמע בני עצות לתיקון הכשרות

מכתבים למערכת

יותר מאלף ספרים וקונטרסים
וקול קוראים שיצאו לאור
במשך יובל שנים תשכ"ה-תשע"ה

תיקון הברית

על שמירת ותיקון פגם הברית דיניו ומנהגיו

ובפרשת פנחס נאמר ג' פעמים קנ"א, בקנאו את קנאתי

(כ) בואו וניקח מוסר השכל מפינחס שקנא קנאת ה' צבקות:

העוסקים לזכות הרבים בתיקון פגם הברית הם מצילים את עם ישראל מכליון כמו שכתוב חרב נוקמת נקם ברית

בפרשת פנחס נאמר: וידבר ה' אל משה לאמר, פנחס בן אלעזר בן אהרן הכהן השיב את חמתי מעל בני ישראל גוי, לכן אמור הנני נותן לו את בריתי שלום גוי, תחת אשר קנא לאלקיו ויכפר על בני ישראל (כ"ה י"ג).

(א) הפסוקים הנ"ל אנו אומרים אותם בכל ברית לפני הברית מילה. ומובא באות חיים ושלום, שלא מצא מקור לומר בברית מילה פסוקים אלו, לא בנגלה ולא בנסתר, וצריך ביאור למה אומרים הפסוקים האלו?

ונראה לפרש בסייעתא דשמיא בהקדם, דהנה בעת שהרג פנחס לזמרי כתיב (בלק כה, ח) "ותעצר המגפה", ובהמשך לזה כתיב בפרשה שם: (א) "השיב את חמתי" וגומר. (ב) "ולא כליתי את בני ישראל בקנאתי". וקשה, וכי בשביל כך שהרג פנחס את זמרי, משום זה "ותעצר המגפה" ותכפר, אתמהא.

ועוד קשה, למה הלך פנחס דייקא, הלא משה ואהרן ואלעזר היו גדולים ממנו. ועוד, דאיתא במדרש פרשתנו על הפסוק "לכן אמור": בדין הוא שיטול שכרו, וצריך להבין ביאור דברי המדרש.

ונראה להקדים דמה שמובא כאן ג' פעמים ענין הקנאה ("בקנאו את קנאתי גוי בקנאתי"), נראה שהוא כמו שמובא בתשובת מהר"ם שי"ק (סימן שי"ג) החילוק בין "תוכחה" ל"מחאה", ד"מחאה" היא בשעת מעשה, ומובא בתשובת מחנה חיים דחייב להכות בדבר זה, וענין ה"תוכחה" הוא כמובא בגמרא שבועות (דף י"ז) "כל שיש בידו למחות ואינו מוחה נקרא רשע", ומובא בפרק קמא דנדה על הפסוק "וכשלו איש באחיו", איש בעון אחיו, מכאן שכל ישראל ערבים זה לזה. ובראשונים פליגי אי שייך דין ערבות בגרים, אבל על כל פנים "איש באחיו" קבלנו מהר סיני "את אשר ישנו פה ואת אשר איננו פה".

ובזה אמרתי ליישב דברי הגמרא בשבת (דף נ"ד ע"ב) כל מי שאפשר לו למחות באנשי ביתו ולא מיחה נתפס על אנשי ביתו, באנשי עירו נתפס על אנשי עירו, בכל העולם כולו, נתפס על כל העולם כו'. וקשה, האין שייך שיוכל להוכיח בכל העולם. רק נראה, דבגמרא סנהדרין ובאיזהו נשך איתא ד"המשחק בקוביא אין להם חלק לעולם הבא", ושם "מפריחי יונים", ובאופן זה שייך גם בדורנו, וזהו ענין הערבות.

ומובא בספר משכיל אל דל מהצדיק הקדוש ר' הלל קאלאמייא זי"ע, וכן בחפץ חיים, בביאור הפסוק "ואתה כי לא הזהרת דמו מידך אבקש", משום דלא הוכחת או עליך העונש. ומובא בתנא דבי אליהו דכל מי שבידו למחות כל דמים הנשפכים בישראל עליו, ובחפץ חיים כתב דמו עד סוף כל הדורות, ובילקוט שופטים איתא: אותן ע"ב אלף שנהרגו בגבעת בנימין מפני שלא הוכיחו זה את זה, ובשביל זה חרב בית המקדש, כמובא באיכה. ומובא בחפץ חיים דהערבות שאנו חייבים עליה הוא ערב שלוף דוך [דהנה איתא ביו"ד (סימן קצ"ז), דיש ג' מיני ערבות, א' ערב סתם, ב' ערב קבלן, ג' ערב שלוף דוך. והחילוק בין ג' ערבים

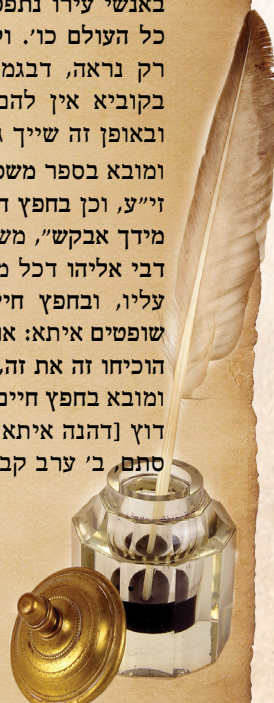
המשך בעלון הבא

ישראל אשר טפלי' תלוי' בי' וכדומה ועושים חילול השם רח"ל ותומכים ידי השו"ב קלי הדעת, ועי"ז חוצפה יסגי בעיקבתא דמשיחא, עכ"ל (נדרס בס' כתב יושר ודברי אמת). כל הדין מחייבת דורינו אנו להיות זהירין בתכלית הזהירות יותר מימי קדם בעת קבלת שו"ב כי אז הכל ביד הרב תלוי אבל כאשר כבר הורגל באומנתו קשה כקרי"ס לעשות קטנה או גדולה. וע"כ לא די ביר"ש שבחרו בימי חז"ל כי אז אף אם לא דקדקו יפה עדיין היתה בידם לתקן משא"כ בזה"ז כמעט מעוות לא יוכל לתקון הוא, וכסברא זו מצינו ביבמות פ' האשה לענין התרת האשה לינשא שהקילו חכמים בעד אחד דמתוך חומרא שהחמירו עליה בסופה שאם יתגלה והבעל חי אז תצא מזה ומזה, וכו' הקילו עליה בתחלתה.

וסרך ראי' ברמיזא בעלמא, עפמ"ש בשל"ה או' ק' כי הזהירו רבו לפני נישואיו בענין אכילה ועריות, ששני דברים הללו הם יסוד הכל, וכ"כ בר"ח שעה"ק. ומצינו בדין ערוה, דאע"ג שאסור ביחוד עמה יש היתר יחוד עם אשתו גם בזמן שאסורה אם כבר היתה מותרת לו פע"א, וגם להלאה תהי' מותרת לו, אבל בחסר חד מהני תרי לא, וה"ה בשוחט אופן הלכתחילה שיהי' אומנתו תלוי' ביד הרב בין לפני שנתקבל בין לאחר"כ אם יהי' צורך בה כגון לקנסו או להעבירו, אבל בלא"ה לא. וכיון שדבר זה קשה מאד לקיימו בזה"ז חיובא רמיא להזהר בכפילא בתחלת התקבלות השוחט שלא יהי' ח"ו מאותן העושים מעשה זמרי ומבקשין שכר כפנחס. (חסדי ישראל יור"ד א').

(ה) לפי גודל ההיזק של שוחט דלא מעלי, אשר אלפי כזיתי נור"ט נאכלין על ידו וממש מסית ומדיח אלפי נשמות ממקור הקדושה בפשעו, וכן בגודל מעלת המזכה העם בשוחט טוב ונעלה אשר יראת אלקים לנגד עיניו, הי' מן הצורך שיקוב דין הקשה את ההר. ויחמירו עליו על דבר קטן מאד להעבירו מאומנתו כיון שאין אתנו יודע עד היכן כח יצרו הרע. וברמז קל כבר די לסלקו, וכן מצינו אצל תקיפא קדמאי שנהגו כן עי' שו"ת טוטו"ד תליתאי סי' ל"ג, וד"ח יור"ד י"ג, שו"ת אוריין תליתאי סי' פ"ג, רו"ח יור"ד א, ה, ועוד, מ"מ מצינו קצת פוסקים המהפכין בזכות מטעם טפלי' תלוי' בי'. וכ"ז הי' בימים ההם דאז הי' גורל של שוחט שהועבר לדפוק על פתחי נדיבים עם מקלו ותרמילו בעד ככר לחם שאינה מספקת אפילו להשביע רעבון משפחתו המרובין, אבל כעת שהפרנסת מצויות בריווח יותר והרבה דרכים לפניו להמציא טרף לביתו, ורק בוושה לו להצניע סכין של שחיטה, או לירד מאומנות כבודה לבזוי' אל לו להרב לחוש על כבודו של השוחט הבזוי' והשפילה, ובמקום חילול ד' אין חולקין כבוד

המשך בעלון הבא

מצב הכשרות בימינו

חזקת כשרות של הרבנים המכשירים

וכל זה כתבתי לפי דעתם דכיבוס במים מהני אפילו בשרצים חיים, אמנם לפענ"ד בעצם דין כיבוס במים לא מהני לתולעים שהם אחוזים בירקות או בחסה וכיוצא בו שאדברה הבע"ח מחזיק עצמו ולפעמים אף השרץ היא נאכל בפנים הירקות ולכן צריך דוקא בדיקה בעין ולכל עלה ועלה. וכן ראיתי שוב בח"ס סי' ע"ז הובאו דבריו בפת"ש הל' תולעים הנ"ל שכתב דרחיצה במים לא הוי תיקון גמור ולא מועיל רק במילוען מתים להסיר אותם היכי דא"א לבדוק אבל במילוען חיים צריך להטריח ולבדוק וכמ"ש וז"ל אע"פ שאין זה תקון גמור (כלומר מש"כ אך ירחצו היטיב לתקן מה דאפשר היכא שכבר מת הרחש לאחר ששה חדשים) דא"כ אפ"ל במילוען חיים נמי טורח בדיקה למה ירחצו במים אע"כ אין זה תקון בטוח וכו' ע"ש הנה כתב להדיא דבמילוען חיים לא סגי רחיצה אלא בעי טורח בדיקה וטורח בדיקה היינו כל עלה ועלה ופשוט.

ואדברה אומר אני דכיון דהחסה נחתכת קודם הרחיצה הנ"ל א"כ אין לו עוד תקנה כיון שנחתך לחתיכות קטנות וא"א שוב לבדוק והרחיצה לפענ"ד שלא מהני כלום בענין בדיקה וח"ו להקל באיסורי דאורייתא שכל כך החמירו רבותינו שאפילו הרבה פוסקים לא סמכו על בדיקת נשים כידוע שיטת המהרש"ל ביו"ד ועוד פוסקים אגן נסמך על איזה שחור שזורק המים ורוחץ החתיכות יחד וטובל השרצים במים חס מלסמוך על זה ולקראתו בדוק והסומך על זה הרי זה אוכל ומאכיל טריפות שקצים ורמשים ח"ו.

שוב מצאתי שגם בשו"ת איגרות משה יו"ד סי' כ"ח בירקות מוחזקים בתולעים לא מהני מה ששופכין בקרקע שלא יצמיחו תולעין כיון שהוא דבר התלוי במעשה שמא לא עשו המעשה כראוי (כבבכורות דף כ') ואין לסמוך על בדיקות כאלו כ"ש שאין לסמוך שע"י שטיפת התולעים ורחיצתם במים ואין אחד רואה אם נפלו או לא נפלו ואו שנתרחצו ממקום אחד והלכו למקום אחר שהרי החסה שם כמו שהם חותכין הוא בלי בדיקה שיצאו התולעים אין זה דין בדיקה כלל וחיוב על האוכלם לבדקו כראוי עלה ועלה כמו שראינו מימות עולם ושנות דור דור כנלפענ"ד. והרבה יש להתאונן ולהצטער על שנעשה כעת זלזול באיסורים וספק איסורי דאורייתא שהתורה החמירה בה יותר מודאי וכבר אמרו חז"ל דעל ספק עבירה חמור יותר וצריך תשובה יותר מודאי שהרי חטאת בת דנקא ואשם בשתי סלעים, ועיין רבינו יונה באיגרת התשובה (אות ק) זה

המשך בעלון הבא

מהמתרחש בעולם הכשרות

מאמרים שנכתבו בארצות הברית לפני מאה שנה בענייני הכשרות

מהריב"ז

ומהרב הראשי דארצות הברית הרה"ק רבי יעקב יוסף הערמאן זי"ע שמסר נפשו על הכשרות, ומתוך האימונים שאיימו על חייו והצרות שהיו מנת חלקו בימים ההם, נפל למשכב עד לפטירתו.

יה

אחרית דבר

סוף דבר הכל נשמע כי תכסיסי יצה"ר וכת דילי השוחטים וקצבים הקלים וריקים לא נשתנו באמריקע כלום ממה שהי' בימי קדם כי עבור בצע כסף ותאות ממון בארץ הזהב שנתקיים במילואו אוהב כסף לא ישבע כסף ומי שנכנס בלבו קצת רגש אהבת כסף מפעפע בקרבו כארסו של עכנאי, וגם בזה"ז עגל הזהב עדיין מרקד בנינו ביתר שאת ועוז.

אנו רואין מזמן לזמן אנשים יראי ד' שעסקו בתורה והיו נקראים יראים וחרדים כשנכנסו לעולם המסחר נהפך לבם בקרבם ומוכנים לירד לחייו של כל העומד בדרכם ובולעים חיים לקונקורענטן שלהם (וכבוד אלקים הסתר דבר).

כללו של דבר כל שלא הוכר בכיסו אפילו ריגון כ"ש עליו יש לחוש לו כי המציאות בדורינו שעניי השוחטים והרבנים ומכשירים בכיסם תליא, וכיסם תלוי ביד הקצבים ובעלי בתים והיינו האי דאחריב למצב הכשרות באמריקע מעולם הן הכשרות והן השבת, והן הצניעות והשאר (כמבואר באורך בשו"ת דברי יואל ומועתק במדריך מס' 33, ע"ש) ועדיין שטן זה מרקד בינינו.

המשך בעלון הבא

שמע בני

עצות לתיקון הכשרות ועוד

אדם בעולם עד שימות הנער הזה". לאחר מכן החל הרוח לפרט את מעשיהם של האנשים אשר נכחו במקום וכל אחד מהם הודה כי נכונים הם דבריו, ואני הוספתי לדבר עמו. לשאלתי אם חש הוא באויר העולם כמו בעת שחש בו בחייו, השיב כי העולם נראה בעיניו חשוך עד מאוד ובו להבת אש נוראה רק בשבת נראה העולם בהיר ואוירו צלול וזאת עד צאת שלושה כוכבים שאז יוצאת השבת ושוב היו מתחילים יסוריו. "מי משלושתכם סבל ביותר? שאלתי אותו והוא השיב: "אברהם שניאור התייסר יותר מכולנו מכיון שבימיו טרח לחזור בתשובה ולבסוף אבד הכל כמו ידיו. וכיצד מכים אתכם?" שאלתי "מכים אותנו מאחור – השיב והוסיף – ואין לנו רשות להסתובב ולהביט בפני המכים". וכיצד זה יכול רוח לדבר והרי אין להם כלי דיבור כגון: לשון ושפתיים?" שאלתי, והוא השיב כי אינו יכול להסביר לי זאת. לשאלתי מה גודלו, השיב שאין גודלו של הרוח קבוע, שכן הכל לפי רוחניותו של האיש בהיותו בחיים. על עצמו העיד כי גודלו כגודל אגוז קטן וכי יש רוחות קטנים ממנו. הוא גם אמר כי אינו עולה לגרוננו של הנער מחשש שמא יחנוק אותו לכן דבורו נמוך ונשמע כמדבר מבטנו של הנער. הוא גם ספר שבשבת היה מאיר יותר מבכל ימות השבוע מכיון שרוח אחד של שבת בקומתו ובכמותו היה מתלבש בו.

"מה שמעת בהיותך פורח באויר העולם?" שאלתי אותו, והוא השיב: "שלוש פעמים ביום הייתי שומע כרוז שהיה מחרים שלושה בני אדם, נוקבים בשמו של האיש ואומרים: פלוני – בגלל שמקלל אביו ואמו, פלוני – על שבעל ארמית, ופלוני על שמסתכל תמיד על נשים וכל מחשבותיו ללכוד אותן ברשת העבירה". כששמעתי את שמות האנשים נוכחתי לדעת שאני מכיר אותם ומעשיהם הרעים מפורסמים

מה אנהנו אוכלים? מי מספק לנו את הבשר?

כתבות מהעיתונים
שרוב הבשר שאנחנו אוכלים, בא מהערבים.

סיפור מיוחד הוא זה של החברות הכפולות. כדי לא להסתבך עם הרבנות למרות שהן רוצות לעשות אירועים לא-כשרים, ולהרוויח גם בשבתות ובחגים, מקיימות כמה חברות הסעדה חברת-בת לא כשרה, וטוענים שכל האירועים הלא-כשרים אינם שלהם אלא של חברת הבת. ואם חתונה מתקיימת ביום שישי אחר-הצהריים והוא רוצה להמשיך את האירוע לתוך ליל שבת, יש לקייטרינג פתרון: עד כניסת השבת

יהיה לקייטרינג הכשר, ועם כניסת השבת תפעל חברת הקייטרינג הלא-כשרה.

המשך בעלון הבא

המשך בעלון הבא

מכתבים למערכת

סח

הנני לאשר את קבלת הספר "שחיטת ואכילת בשר כהלכתה", בתודה.

בכבוד רב,
שלום נגד
הרבנות המקומית
אדיאל - עיר השומרון

גדולי הדור פסקו! תרמו אל מפעל הזוהר העולמי, (ישרות לדפוס) והיו שתפים להצלת עם ישראל על ידי חלוקת דפי זוהר היומי ספרים ופולגנים בחנם: 0527651911

www.ha-zohar.info/www.israel613.com/www.allzohar.com/HA-ZOHAR.NET

www.israel613.com/SHULCHAN ARUCH.htm